

Skade for vort Samfund og ikke nogen Uret for nogen Person.

Det, vi foreslaa at nægte, er, naar det bliver specificeret, en Forhøjelse af Forfatteren Prof. Karl Larsens livsvarige Understøttelse paa 1,000 Kr. til 1,500 Kr. Karl Larsen er ganske sikkert en betydelig Forfatter, og det er ingenlunde, fordi der hos det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) og mig ikke skulde være den Mening, at han er det, at vi foreslaa at nægte denne Forhøjelse, men vi mene, at i et Aar som i Aar er det rimeligt ikke at gaa til saadanne Forhøjelser af vore Udgifter, som kunne undgaas. Med al Anerkendelse af denne Forfatter maa vi derfor foreslaa denne Nedsættelse. Det gælder for øvrigt ogsaa andre af disse Forfattere, for hvilke vi foreslaa at nægte Forhøjelse. For Eksempel en Forfatter som Bobé er ogsaa en Mand, vi nære al mulig Agtelse for, og som vi anse for en fortræffelig Forfatter, men vi ønske alligevel ingen Forhøjelse. For Digteren Valdemar Rørdam, der faar en livsvarig Understøttelse paa 800 Kr., foreslaa vi, at denne ikke skal forhøjes med 200 Kr. til 1,000 Kr. Forfatteren Alfred Ipsen faar en livsvarig Understøttelse af 800 Kr., den foreslaar Kultusministeren forhøjet til 1,200 Kr., vi mene, at under de foreliggende Forhold kan han meget vel blive staaende paa de 800 Kr. Forfatteren Egeberg faar en livsvarig Understøttelse paa 600 Kr., denne foreslaas forhøjet til en livsvarig Understøttelse paa 1,000 Kr., vi mene, at disse 400 Kr. indtil videre godt kunne spares og Egeberg indtil videre blive staaende paa en livsvarig Understøttelse paa 600 Kr. Komponisten Rosenfeldt faar en livsvarig Understøttelse af 800 Kr., som af den højtærede Kultusminister foreslaas forhøjet til 1,000 Kr. Vi mene, at han godt kan blive staaende paa de 800 Kr. indtil videre. Det samme gælder om Forfatteren Møller, en fynsk Gaardejer, der har skrevet et Par mindre Stykker, han faar en livsvarig Understøttelse paa 800 Kr., der foreslaas forhøjet til 1,200 Kr., saa længe Manden lever. Jeg mener, at det meget godt kunde lade sig gøre, at han indtil videre blev staaende paa de 800 Kr.

Der er 3 nye Bevillinger, vi foreslaa at nægte, nemlig til Forfatteren Bobé 600 Kr., til Espersen 500 Kr. og til Laub 400 Kr. Saa foreslaar Kultusministeren, at flere af de Forfattere, som have en treaarig Bevilling, der nu er udløben, skulle rykke op til at faa livsvarig Understøttelse. Det modsætte vi os ikke, men kun, at den

forhøjes samtidig. Forfatteren Christoffer Boeck har haft 500 Kr. i 3 Aar, nu foreslaar Ministeren, at denne Forfatter her efter skal have 800 Kr., saa længe han lever. Vi mene, at naar han har haft 500 Kr. i 3 Aar, kunde han indtil videre, naar han nu rykker op til at faa dette, saa længe han lever, ogsaa nøjes med at faa de 500 Kr. om Aaret. Saa er der Forfatteren Rosenberg, som har faaet 500 Kr. i 3 Aar. Kultusministeren foreslaar, at han skal have 800 Kr., saa længe han lever. Med disse 800 Kr. stiller det sig paa en særlig Maade, idet vi foreslaa helt at nægte dem, og dertil slutter hele Finansudvalget sig, idet han af Ministeren er bleven indstillet til at være Censor med en Løn af 7,000 Kr., og saa er det rimeligt, at han ingen litterær Understøttelse skal have ved Siden af. Lønnen er virkelig 7,000 Kr.; der er nogle, der paastaar, at den er 6,000 Kr. og 1,000 Kr. til Kontorhold, men da han ikke behøver at holde særskilt Kontor, men meget vel kan have Kontor i sin Bolig, vil det i Virkeligheden sige 6,000 Kr. i Løn og 1,000 Kr. til Husleje. Da Husleje er en af de nødvendigste Udgifter for en Familie, er det i Virkeligheden en Løn paa 7,000 Kr., denne Forfatter skal have. De Nedsættelser, vi have foreslaaet, andrage tilsammen 4,700 Kr. Vor principielle Betragtning er altsaa, at Tiden i høj Grad opfordrer til Sparsommelighed, og her er et Omraade, hvor det er naturligt under de foreliggende Forhold at spare. Naar vor Samfundøkonomi i det hele er god, skal ingen være villigere end jeg til at gaa til stigende Bevillinger paa dette Omraade, men det er i Sandhed et Omraade, paa hvilket man meget vel kan forsvare at spare, naar Forholdene i Landet i Almindelighed opfordre dertil. Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til ærede Medlemmer at følge det ærede Medlem fra Kalundborg og mig i denne Betragtning ved at stemme for vort Forslag.

Jeg har endnu kun nogle faa Bemærkninger at gøre, idet jeg ikke skal gentage, hvad der er omtalt udførligt af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Med Hensyn til de Forslag, som ere fælles for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller og mine Meningsfæller og mig, skal jeg henholde mig til, hvad der er sagt af det ærede Medlem. Jeg vil blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Københavns Skolevæsen. Efter at Mellemskolen er kommen til, tror jeg ikke, det lader sig gøre at opretholde den Til-